

Reactie Aart Meijssen op Bomenplan

In algemene zin in de hoofdstukken 1, 2 en de paragrafen 3.1 en 3.2:

De ambitie van de gemeente Arnhem voor vergroting van het bomenbestand in de bebouwde omgeving in eigendom gemeente Arnhem wordt niet uitgewerkt in een concreet te meten doel in de tijd. Een toename van het aantal stadsbomen met 5% over 10 jaar is bijvoorbeeld een reële opgave en zeker met behulp van inzet van de wijkteams voor het vinden van geschikte locaties goed haalbaar. Het ontbreken van die meetbare doelen is echt een gemiste kans en maakt dit plan te vrijblijvend.

Bij de waarde van bomen komen CO₂-vastlegging en regenwatervastlegging aan de orde en worden gelijk gesteld aan de overige waarden die bomen hebben. De zeer geringe vastlegging van CO₂ door de bomen in de gemeente Arnhem is, gezien de landelijke uitstoot van 150 miljoen ton CO₂ en het landelijk vastleggen in alle bomen in Nederland van 1,5 miljoen ton, volstrekt oninteressant alhoewel veel mensen dat niet tgeloven.

Microklimaat, fijnstof afvangen en welbevinden zijn echte de kernpunten voor de bomen voor de stedelijke omgeving.

Bomen houden geen water vast maar zorgen voor een minder snelle afvoer en toename van verdamping uit de bladmassa die een koelende werking heeft. Dat vasthouden van water is een fabeltje dat steeds weer opduikt en getuigt van een onjuist begrip van hoe bomen met water omgaan.

Biodiversiteitsbevordering is in het Bomenplan een containerbegrip dat te pas en te onpas als argument wordt gebruikt zonder onderbouwing of soms ook een heel wonderlijke onderbouwing. Het noemen van de Maretak in Bijlage 2 is van dit laatste een voorbeeld, de soort is in Arnhem en omgeving namelijk niet inheems. Biodiversiteitsvergroting kan plaatselijk zeker aan de orde zijn maar zal in de bebouwde omgeving van geringe betekenis zijn.

Meer aandacht voor het zorgvuldig kiezen van boomsoorten die goed aangepast zijn aan de verwachte opwarming van het klimaat in de toekomst. Strikt vasthouden aan “inheemse soorten” is daarbij wellicht niet verstandig, vooral niet in de bebouwde omgeving.

Paragraaf 3.3 Kap en compensatie

Evaluatie deregulering kapvergunning:

Hier wordt gesuggereerd dat er door de afschaffing meer bomen zouden kunnen zijn gekapt. De onderbouwing ontbreekt hier totaal en is deels ook in tegenspraak met het onderzoek van Cobra. Andere plausibele redenen zoals ouderdom van bebouwing en de daarmee min of meer gelijk opgaande leeftijd van bomen en het kunnen ontstaan van overlast en vitaliteitsproblemen van vooral coniferen zijn blijkbaar niet onderzocht. Deze opmerking is niet neutraal, niet gebaseerd op welk nader onderzoek dan ook ter plaatse en kan als tendentiekus worden beschouwd.

Bescherming via Bestemmingsplannen:

Een groot deel van de bomen die hier onder vallen zou ook gewoon onder een meldingsplicht kunnen vallen, voor zover ze geen gemeentelijk eigendom zijn. Er blijven in de toekomst dus gewoon 2 beschermingsregimes bestaan met de bijbehorende verwarring en de bedoeling was toch vereenvoudiging. Ondanks dat de suggestie wordt gewekt dat de nieuw in te voeren melding een vereenvoudiging is, verandert er aan die verwarring dus helemaal niets. Op de bijgevoegde kaart wordt ook aangegeven dat de oppervlakte waarvoor bescherming via bestemmingsplannen wordt geregeld zelfs vergroot wordt. Waarom dit

nodig zou zijn wordt niet onderbouwd evenals niet onderbouwd wordt of de bescherming via bestemmingsplannen in de praktijk goed uitpakt en geen onevenredig grote last op de ambtenarij en particuliere eigenaren legt. De oppervlakte waar de bescherming door middel van een bestemmingsplan wordt geregeld is erg groot volgens de bijgevoegde kaart. De vraag wordt nergens gesteld en beantwoord of dat wenselijk is en wellicht niet minder kan.

Bescherming via APV:

Er wordt een melding ingevoerd voor kappen van bomen via het afwegingskader in Bijlage 2. Wat de gemeente zichzelf oplegt is in principe prima met aantekening dat de kans op een stevige belasting van het ambtelijke apparaat groot kan zijn.

De omtrek van de boom van 80 cm in de melding houdt dus volgens Bijlage 2 in melden bij een doorsnede van ca 25 cm voor particuliere eigenaren. Ook hier zal dus de belasting van het ambtelijke apparaat zwaar zijn en zwaarder dan in de tijd voor 1 januari 2014 toen er m.i. nog kapmeldingen gedaan moesten worden voor bomen met een doorsnede van 30 cm..

Er wordt nergens in het Bomenplan aangegeven wat de eventuele kosten zullen zijn voor de particuliere eigenaar, de tijdsduur van het meldingsproces en het feit of deze melding ter visie komt te liggen en onderworpen zal worden aan bezwaarprocedures. De puntentelling is ingewikkeld en lijkt achter een bureau ontworpen te zijn. "Coniferen" als soorten uit de geslachten Thuja, Chamaecyparis, Cupressus, Junipuris, Picea, Pseudotsuga, Larix etc, etc waarover het in de praktijk erg vaak zal gaan en bij uitgroei vaak zwaar overlastgevend kunnen zijn in particuliere tuinen zouden volledig moeten vrijgesteld worden van deze melding en al helemaal van herplantplicht. Dat voorkomt heel veel ambtelijke inzet en heel veel onbegrip bij de gemiddelde burger.

Tot slot, er wordt nergens aangegeven en beargumenteerd wat de winst, wat die winst ook moge zijn, is ten opzichte van de huidige situatie. De opmerking bij de conclusies van Bijlage 1 "dat het voor de burger niet eenvoudiger op is geworden" is in dit licht uiterst wonderlijk en ten enenmale onjuist.

De bescherming in de bestemmingsplannen wordt gewoon gehandhaafd en wellicht qua areaal uitgebreid. Ook wordt er een melding ingevoerd met de optie "Weigeren" en de mogelijkheid van herplantplicht als er wel gekapt mag worden die met een werking voor dunnere bomen dan uit de tijd van de kapvergunningen van voor 1 januari 2014.

Het wordt uiteindelijk voor de burger helemaal niet eenvoudiger als dit Bomenplan beleid wordt maar het lijkt er op dat de eisen juist zwaarder worden dan voor de regulering van 1 januari 2014. Het is kwalijk dat dit deel van het Bomenplan gepresenteerd wordt als een verbetering voor de burger ten opzichte van de huidige situatie terwijl dit aanwijsbaar niet het geval is. Invoeren van de melding is in de praktijk gewoon herinvoering van de Kapvergunning onder een zwaarder regime dat voor 1 januari 2014. En dat is een rare eindconclusie gezien het feit dat voor 1 januari 2014 meer dan 95% van de kapvergunningen gewoon afgegeven werden en dit reden van afschaffing is geweest. Er is geen enkele aanwijzing of beargumentering in het Bomenplan dat dit percentage bij het systeem van meldingen lager zal zijn.

Onduidelijk in het Bomenplan is wat de status zal worden van de Bijzondere Bomenlijst. Controle op correctheid van opname en compleetheid blijft nu ook al achterwege en in de praktijk heeft deze lijst weinig toegevoegde waarde als de gemeente Arnhem hierin niet investeert. En dat is heel jammer.

Gemeentebomen bij beheer en onderhoud:

De stamomtrek van 35 cm hier betekent een diameter van ca 11 cm. Het circus dat hieromheen opgetuigd wordt plus de ambtelijke belasting lijkt overdreven voor zulke dunne bomen. Een veel hogere stamomtrek aanhouden lijkt hier zinnig.

Particuliere bomen in een tuin:

Een herplantplicht voor bomen op tuinen van 400m² is wonderlijk, vooral als de gemeente nooit meebetaald heeft aan aanplant, verzorging en verwijdering. De vraag is of de gemeente zomaar deze inbreuk op het eigendomsrecht mag maken vooral als er geen enkele financiële prestatie tegenover staat. In de praktijk is deze kans op herplantplicht een belemmering voor aanplant van bomen in tuinen waar nu nog geen bomen staan. Veel particuliere eigenaren hebben namelijk geen enkele behoefte op de kans op dergelijke ambtelijke bedilzucht. En dat geldt in versterkte mate als er sprake is van zgn coniferen als soorten uit de geslachten Thuja, Chamaecyparis, Cupressis, Junipuris, Picea, Pseudotsuga, Larix waarover het in de praktijk vaak zal gaan. De omtrek van de boom van 80 cm in de melding houdt in een doorsnede van 25 cm. Daar voldoen heel veel bomen al heel snel aan, vooral ook genoemde coniferen.

Verplanten:

Hier wordt gesteld dat dat vaak een optie is maar in de praktijk is dat bij grotere bomen vaak niet mogelijk, heel duur en met een heel groot afbreukrisico. Wie opdraait voor de kosten wordt in het Bomenplan niet aangegeven. Verplanten dwingend opleggen aan particulieren, vooral als de gemeente nooit meebetaald heeft aan aanplant en verzorging kan niet verlangd worden.

6-10-2019

AM